

شبه‌شنبه ۱۶ دی ۱۳۹۹
۲۱ جمادی‌الاولی ۱۴۴۲ ه‍. ق
۵ ژانویه ۲۰۲۱
شماره ۳۱۳۲ - ۸ صفحه

متن میثاق نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسئول:

غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمنازه‌شمالی

پلاک ۳۶۰ واحد ۵

پست الکترونیکی:

info@emtiadzaily.ir

تلفن: ۶۶۵۹۳۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ - آگهی شهرستان ها: ۶۶۵۰۰۹۹

لینوگرافی و چاپ: ریخان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

شهرام مکری:

جشنواره فیلم فجر دچار سوءتفاهم است

«جنایت بی‌دقت» به کارگردانی شهرام مکری از آن دست فیلم‌هایی است که دبیر جشنواره فیلم فجر تاکید کرده به دلیل حضور در جشنواره‌های خارجی شرایط حضور در آن به پروانه نمایش نداشتن این فیلم هم اشاره می‌شود. این فیلم امسال در جشنواره‌های مختلفی حضور داشته و جایزه هیات داوران مستقل جشنواره فیلم ونیز و هوگوی نقره‌ای جشنواره شیکاگو را کسب کرده است.

مسئله نبود امکان برای شرکت کردن چنین فیلم‌هایی در جشنواره فجر بهانه‌ای برای گفت‌وگوی ایسنا با کارگردان «جنایت بی‌دقت» شد و او بیش‌تر از آنکه حضور فیلمش در جشنواره فجر برایش دغدغه باشد از استانداردهایی گفت که این جشنواره باید به آن نزدیک شود.

«جنایت بی‌دقت» پروانه نمایش ندارد؟

مکری در ابتدا در پاسخ به اینکه آیا برای صدور پروانه نمایش فیلم «جنایت بی‌دقت» اقدامی شده است و همچنین با توجه به شرایط ویژه جشنواره امسال که هنوز مشخص نیست به چه شکل برگزار می‌شود، آیا اصلا تمایل به حضور در این رویداد دارد یا خیر؟ بیان کرد: ما اوایل مهرماه برای پروانه نمایش فیلم اقدام کردیم ولی تا الان هنوز از ارشاد خبری نشده و حتی نسخه‌ای از فیلم را از ما نخواست‌اند. البته فکر می‌کنم بخشی از این اتفاق به شرایط حال حاضر کشور از نظر نمایش فیلم‌ها برگردد ولی با این حال در جریان دقیق برگزاری جلسه‌های شورای برنامه نمایش نیستیم، فقط تا جایی که اطلاع دارم به سازهی پروانه نمایش فیلم خانم نیکی کریمی (آتابای) که سال گذشته در جشنواره بود صادر شده که فاصله زمانی تقریبا یک سال برای صدور مجوز مدت زمان زیادی است.

او افزود: در این باره باید این نکته را بگویم، برای اینکه یک فیلم بتواند در بازار بین‌المللی کار کند و سهمی از آن فسئوال‌ها شروع می‌شود باشد باید سعی کند ، خود را زودتر به بازارهای جهانی برساند، یعنی مثلا وقتی فیلمی را تولید می‌کنید است محصول سال ۲۰۲۰ یا ۲۰۱۹ و یک خیلی نمی‌توانید صبر کنید و

آن را نگه دارید تا برای پخش در بازارهای جهانی از زمان تولید آن بگذرد، در نتیجه باید فیلم خود را زودتر به بازار برسانید و این پروسه سهمی ابتدا از فسئوال‌ها شروع می‌شود که خریدارها و فروشنده‌ها در این رویدادها شرکت می‌کنند و فیلم‌ها را می‌بینند. بنابراین ما زودتر از زمان انتظاری که برای گرفتن پروانه نمایش فیلم در ایران طی می‌کنیم ناچاریم فیلم خود را برای فسئوال‌ها و شرکت در بازارهای خرید و فروش جهانی ارائه کنیم، درواقع فیلم‌هایی که بخواه‌ند به بازار گسترده‌تری فکر کنند ناچارند که از این مسیر بگذرند. وی ادامه داد: در همین راستا ما هم از جشنواره ونیز پخش بین‌المللی فیلم «جنایت بی‌دقت» را شروع کردیم، قرارداد پخش فیلم با یک شرکت خارجی است و این شرکت موفق شده چندین قرارداد پخش واکران با کشورهای مختلفی همچون ایتالیا، سوئیس و آلمان منعقد کند. البته شرایط کرونا همه این برنامه‌ها را به تعویق انداخته وگرنه فیلم ما خیلی زودتر وارد پروسه پخش می‌شد، اما به هر حال در چند جشنواره در سال ۲۰۲۰ شرکت کردیم و چند جشنواره هم در سال ۲۰۲۱ داریم که نمایش فیلم در آن‌ها در چند وقت آینده انجام خواهد شد و اکرا ن در فرانسه، سوئیس و ایتالیا هم در برنامه داریم.

«فجر» برای ما نوسازنی و خارطه است

مکری درباره شرکت در جشنواره فجر هم گفت: هر فیلمسازی دوست دارد اثرش در جشنواره‌های مختلف به نمایش در آید چون باعث می‌شود بازخوردهای بیشتری بگیرد که این بازخوردها به فروش فیلم هم کمک می‌کند. جشنواره فجر هم همین شرایط دار و بازخوردهای آن شاید می‌تواند در فروش و دیده شدن فیلم تاثیر خوبی داشته باشد به خصوص برای فیلم من که معمولا با بازیگران جدید و همین‌طور عوامل فنی جدید کار می‌کنم و دیده شدن آن‌ها می‌تواند به بازار سینمای ایران هم کمک کند، در نتیجه در پاسخ به اینکه آیا تمایل دارم که فیلم‌ام در جشنواره فجر باشد یا خیر، باید بگویم

من هم مثل هر فیلمساز دیگری به جشنواره فجر مانند فسئوال‌های دیگر نگاه می‌کنم و همانطور که تمایل دارم فیلمی که ساختم‌ام در فسئوال‌های مختلف باشد به جشنواره فجر هم همین نگاه را می‌توانم داشته باشم، منتها جشنواره در جشنواره کن به نمایش درآید و نوسازنی و خارطه داریم و فیلم‌های خوب زندگی خود در سینمای ایران را در این جشنواره دیده‌ام می‌تواند باشد. من موقعیت‌های مختلفی در این فسئوال تجربه کرده‌ام یعنی هم به عنوان مخاطب در آن بودم، هم به عنوان کسی که در صف بلبیتش بوده، هم به عنوان کسی که با نشریات آن کار کرده و حالا هم به عنوان یک فیلمساز هستم که می‌تواند در این جشنواره فیلم داشته باشد. این یک ویژگی منحصر به فرد است که ما درباره فسئوال‌های دیگر در هیچ نقطه از دنیا چنین حس و موقعیتی نداریم و همین سبب می‌شود جشنواره فیلم فجر اهمیت و جایگاه دیگری برای فیلمساز ایرانی داشته باشد. پس بله، من دوست دارم فیلمم در فسئوال‌های متنوع حضور داشته باشد و از این منظره که توضیح دادم «فجر» ویژگی و اهمیت بیشتری هم می‌تواند داشته باشد.

تناقض‌های جشنواره فجر چیست؟

او درباره تاکید جشنواره فجر مبنی بر عدم نمایش فیلم‌هایی که پیش از شرکت در این جشنواره ،در فسئوال‌های خارجی شرکت کرده‌اند و اینکه آیا این دستاورالمعمل به واقع سبب شود جشنواره فجر به واقع وپترین سینمای ایران باشد؟ اظهار کرد: این بحث خیلی مفصل است و خود ما سال‌ها پیش یعنی وقتی به عنوان فیلمسازنی که در حوزه فیلم بوده تا الان که فیلم بلند می‌سازم با این سوال مواجه می‌شدم. فکر می‌کنم این جا یک سوءتفاهم پیش آمده یعنی حداقل خوشبینانه‌اش این است که آن جشنواره بدانیم. شاید بهتر است بگویم یک عهد و قرار قدیمی در روزنه جشنواره فجر وجود دارد که هنوز بروز نشده و باز هم خوشبینانه‌اش این است که بگویم این قوانین بازنگری جدی نشده‌اند، چرا که مهمترین تناقض همین است که جشنواره فجر فعلا به عنوان یک جشنواره ملی محسوب می‌شود و نمی‌دانم یک جشنواره ملی چه ارتباطی با بازار بین‌المللی می‌تواند داشته باشد.

او ادامه داد: این در حالی است که ما جشنواره بین‌المللی فجر هم داریم، یعنی هر چقدر مناسبات جشنواره بین‌المللی فجر بر این باشد که خود را با جشنواره‌های بین‌المللی دیگر در رقابت بگذارد، جشنواره ملی فجر این طور نیست چون یک جشنواره داخلی است و در رقابت با جشنواره دیگری در دنیا نیست. اگر در رقابت بود که دیگر جشنواره ملی نبود، این تناقض بزرگی است که درباره این جشنواره وجود دارد و باعث می‌شود فیلمسازها همیشه سردرگم باشند. ضمن اینکه اگر ما خود را بخشی از جهان فرض کنیم این موقع احتمالا در یک روشی از تعامل با جهان به شکل‌های مختلف قرار می‌گیریم، یعنی سعی می‌کنیم بهترین کار را برای مخاطب خودمان و برای فیلمی که تولید شده انجام دهیم و به عنوان فسئوال سینمایی احتمالاً آرزویمان این است فیلمی که در کشورمان تولید شده شکوفاترین مسیر خود را طی

کند یا فسئوال ما بیشترین مخاطب و بهترین فیلم‌ها را داشته باشد، ولی گاهی اوقات خود من به شک می‌افتم که آیا این مسیری است که همه آدم‌های مختلف به آن فکر می‌کنند؟ مثلا فرض کنید الان آقای اصغر فرهادی فیلمی داشته باشد که در جشنواره کن به نمایش درآید و جایزه نخل طلا را هم ببرد، معلوم است که در صورت اکرا ن نشدن، باید بتوانیم آن را در جشنواره فجر بعدی نمایش دهیم، این هم برای مخاطب خوشحال کننده است و هم برای جشنواره اعتبار دارد، مگر اینکه بخواهیم جوری رفتار کنیم که بگویم ما با دنیا فرق داریم، یعنی آنچه دنیا دوست دارد انجام دهد را ما دوست نداریم.

مکری گفت: جشنواره‌های بین‌المللی با هم در یک رقابت هستند تا پخش اول فیلم‌ها را بگیرند چون به آن واسطه می‌توانند اسپانسرهای بیشتری جذب کنند و تماشاچی بیشتری به جشنواره خود بیاورند. علاوه براین فسئوال‌های زیادی هم هستند که دیگر قانون نمایش اول را نمی‌پسندند و این‌ها را کنار می‌گذارند، اما از آن سو آن شکلی که جشنواره بین المللی فجر ما این موضوع را اجرا می‌کند عجیب است. چطور جشنواره بین‌المللی فجر همه فیلم‌های دنیا را از کشورهای مختلف می‌پذیرد و برای فیلم‌های ایرانی فقط نمایش اول را می‌خواهد؟ این قانون هیچ جای جهان وجود ندارد. جشنواره ملی فجر هم نمایش اول (پریمیر) می‌خواهد در حالی که همین موضوع را برای فیلم‌هایی که در ایران پریمیر شده‌اند اجرا نمی‌کند، یعنی یک فیلم می‌تواند در جشنواره اصفهان باشد، در حقیقت باشد، در جشنواره فیلم کوتاه تهران هم باشد بعد در فجر هم باشد! این‌ها همه عنوان بین‌المللی دارند چطور می‌توانیم فیلم‌هایی که در جشنواره‌های حقیقت و کوتاه تهران بوده‌اند را به فجر بیاوریم ولی سینمایی بلند را نمی‌توانیم؟چطور

اینقدر تناقض وجود دارد؟

مسئله «پریمیر» در فجر برای مسئولان باید روشن شود
او بیان کرد، من فکر می‌کنم برای حل این ماجراها مسئولان جشنواره فیلم فجر با فعالان حوزه بین‌الملل سینما باید موضوع را بررسی کنند، حتی با بخش‌های بین‌الملل زیرمجموعه‌های خود سازمان سینمایی مثل فارابی و انجمن سینمای جوان و مرکز گسترش سینمای مستند جلسه بگذارند تا موضوع برای آن‌ها روشن شود و بتوانند تصمیم بگیرند که اصلا چه ضرورتی دارد این کار (پریمیر) انجام شود؟ آیا چون بقیه الزام به نمایش اول دارند، ما هم باید انجام دهیم یا اینکه مسئله چیز دیگری است؟ من صاحبه آقای اطیبری را هم با ایسنا خواندم و فکر می‌کنم نکته واضح و روشنی در آن وجود داشت که آن‌ها (مدیران) بتوانند از آن استفاده کنند. البته می‌دانم افراد دیگری هم هستند که از نزدیک با جشنواره کار کرده‌اند مثل آقای اسفندیاری که این قوانین را می‌داند. فکر می‌کنم این وسط چیزی شبیه سوءتفاهم در مورد وضعیت سینمای ایران وجود دارد که ممکن است سبب شود خیلی اتفاقات اشتباه رخ دهد.

مکری در ادامه گفت: اگر ما برای ساخت یک فیلم قوانینی که در کشور وجود دارد را به طور کامل رعایت کنیم این طور می‌شود که ابتدا چند ماه طول می‌کشد پروانه ساخت بگیریم، چند ماه طول می

کشد آن را تولید کنیم، چند ماه طول می‌کشد پست پروداکشن انجام شود، ولی گاهی اوقات خود من به شک می‌افتم که آیا این مسیری است که همه آدم‌های مختلف به آن فکر می‌کنند؟ مثلا فرض کنید الان آقای اصغر فرهادی فیلمی داشته باشد که در جشنواره کن به نمایش درآید و جایزه نخل طلا را هم ببرد، معلوم است که در صورت اکرا ن نشدن، باید بتوانیم آن را در جشنواره فجر بعدی نمایش دهیم، این هم برای مخاطب خوشحال کننده است و هم برای جشنواره اعتبار دارد، مگر اینکه بخواهیم جوری رفتار کنیم که بگویم ما با دنیا فرق داریم، یعنی آنچه دنیا دوست دارد انجام دهد را ما دوست نداریم.

مکری گفت: جشنواره‌های بین‌المللی با هم در یک رقابت هستند تا پخش اول فیلم‌ها را بگیرند چون به آن واسطه می‌توانند اسپانسرهای بیشتری جذب کنند و تماشاچی بیشتری به جشنواره خود بیاورند. علاوه براین فسئوال‌های زیادی هم هستند که دیگر قانون نمایش اول را نمی‌پسندند و این‌ها را کنار می‌گذارند، اما از آن سو آن شکلی که جشنواره بین المللی فجر ما این موضوع را اجرا می‌کند عجیب است. چطور جشنواره بین‌المللی فجر همه فیلم‌های دنیا را از کشورهای مختلف می‌پذیرد و برای فیلم‌های ایرانی فقط نمایش اول را می‌خواهد؟ این قانون هیچ جای جهان وجود ندارد. جشنواره ملی فجر هم نمایش اول (پریمیر) می‌خواهد در حالی که همین موضوع را برای فیلم‌هایی که در ایران پریمیر شده‌اند اجرا نمی‌کند، یعنی یک فیلم می‌تواند در جشنواره اصفهان باشد، در حقیقت باشد، در جشنواره فیلم کوتاه تهران هم باشد بعد در فجر هم باشد! این‌ها همه عنوان بین‌المللی دارند چطور می‌توانیم فیلم‌هایی که در جشنواره‌های حقیقت و کوتاه تهران بوده‌اند را به فجر بیاوریم ولی سینمایی بلند را نمی‌توانیم؟چطور اینقدر تناقض وجود دارد؟

شهرام مکری در بخشی دیگر از گفت‌وگو با ایسنا در پاسخ به

اینکه آیا شرایط خاص جشنواره امسال که سبب شده جشنواره فجر هیات انتخاب نداشته باشد، می‌تواند شروعی باشد برای اینکه از این پس همه متقاضیان جشنواره فجر مستقیم تولیدات جشنواره فجر می‌خورد یا خیر و اگر مناسب باشد باید چند ماه صبر کنیم تا آن را به جشنواره فجر برسانیم. سوال من است است که یک فیلم چقدر امکان حضور در بازار بین‌المللی دارد و وقتی پروسه تولید تمام می‌شود چقدر امکان دارد در فضای بین‌المللی بتواند نفس بکشد؟ در این بین به این نکته هم فکر کنیم که اگر جشنواره‌های جهانی مثل ونیز این اوانس یا امتیاز را به جشنواره داخلی فجر نمی‌داد که بگوید من با پریمیر شما مشکلی ندارم – کاری که جشنواره فجر با جشنواره ونیز نمی‌کند – آن وقت مثلا چه اتفاقی برای فیلم آقای مجیدی می‌افتاد؟ فیلم «خورشید» به واسطه حضور در جشنواره ونیز نتوانسته پخش خوب بین‌المللی داشته باشد، جاهای مختلفی حضور داشته، شانس آن برای حضور در اسکار بالا رفت و در عین حال در جشنواره فجر هم نمایش داده شده است، اگر جشنواره ونیز هم می‌خواست این کار را کند احتمالا آقای مجیدی نمی‌توانست فیلم خود را در جشنواره فجر سال قبل نمایش دهد چون اگر هم مقبول بود به جشنواره ونیز می‌رفت نمی‌توانست طبق قوانین فعلی در جشنواره فجر سال بعد شرکت کند. همه این‌ها در حالی است که آن‌ها (جشنواره‌های خارجی) همیشه سعی می‌کنند تا بیشترین خدمت خود را برای فیلم‌هایی که در ایران پریمیر ارائه کنند وگرنه اگر فقط بخواهند می‌تواند در جشنواره اصفهان باشد، بگویند ما تصمیمی گرفته‌ایم که می‌خواهیم پای آن بایستیم ممکن است هر سال با حضور مدیران جدید تصمیم‌ها عوض شود.

فیلم‌های من هیچ گاه با سلیقه حاکم بر هیات‌هاکنگی نداشته‌اند

این فیلمساز تاکید کرد: هر آنچه تاکنون گفتم به فیلم خودم یعنی «جنایت بی دقت» و تمایل یا عدم تمایلم برای حضور آن در جشنواره فیلم فجر ارتباطی ندارد. فیلم‌های من اصولا شائسی در سلیقه حاکم بر این جشنواره در طی این سال‌ها هم‌هاکنگی نداشته‌اند. بنابراین به نظر نمی‌رسد که فیلم من چندان شرایط حضور در این رویداد را داشته باشد همانطور که «اشکان و انگشتر متبرک»، « ماهی و گربه» و «هجو» هیچ کدام در بخش‌های رسمی جشنواره فیلم فجر به نمایش در نیامند. در نتیجه خیلی نمی‌توانم امیدوار باشم فیلم چهارم من که فضای دورتری از فیلم‌های قبلم ندارد بتواند در جشنواره فجر به نمایش دربیاید و چند سیمرغ هم بگیرد. من حتی در دوره‌هایی که هیچ فیلمی هم نداشتم درباره این قوانین همین نظر را داشتم و اصلا منظورم رابطه جشنواره فیلم فجر با «جنایت بی‌دقت» نیست که فکر نمی‌کنم این رابطه خیلی هم درخشان باشد چون تجربه قبلی فیلم‌های من نشان می‌دهد که هیچ وقت حضور رسمی در جشنواره فجر نداشته و نتوانستم داشته باشم پس حرفم بر سر این است چطور می‌شود جشنواره فجر به استانداردهای جشنواره خود نزدیک‌تر شود.

چرا در «پریمیر» از جشنواره‌های خارجی تقلید می‌کنیم ولی در سلیقه و ثبات مدیریتی تقلید نمی‌کنیم؟
شهرام مکری در بخشی دیگر از گفت‌وگو با ایسنا در پاسخ به

وقتی می‌گویند همه فیلم‌ها یعنی به نوعی با سینما محافظه کارانه برخورد می‌کنیم، در حالی که وقتی حرف از جشنواره کن می‌زنیم یا فیلمی در جشنواره ونیز، برلین، لوکارنو یا کارلوویواری به نمایش در می‌آید می‌دانیم این فسئوال‌ها چه نوع فیلم‌هایی را دوست دارند به نمایش در آورند، ولی جشنواره فیلم فجر یک سال به «خانه دوست کجاست» جایزه می‌دهد و یک سال به فیلم «استرداد»، صرف‌نظر از کیفیت این دو فیلم، مشخص است که این‌ها از دو سپاره جدا هستند، واقعا چطور یک جشنواره می‌تواند هر دو این فیلم‌ها را بهترین بدانند؟ مثل این است که مثلا بگویم جشنواره کن یک سال نخل طلا را به «تایتانیک» می‌دهد و یک سال به «طعم گیلاس» صرف‌نظر از اینکه طعم گیلاس و تایتانیک فیلم‌های خوبی هستند، مسئله اینجاست که این اتفاق نمی‌تواند رخ دهد چون این فیلم‌ها دارای دو ایده مختلف در نگاه کردن به سینما هستند. اگر جشنواره فیلم فجر سلیقه داشته باشد آن وقت ما می‌فهمیم آیا می‌توانیم اثر خود را به داوری شوند؟ گفت: اینکه جشنواره فیلم فجر هیات انتخاب داشته باشد این نداشته باشد، کم‌اهمیت‌تر از این است که «جشنواره «سلیقه» داشته باشد. به نظر من در جشنواره‌ای نیاز دارد یک سلیقه داشته باشد. سلیقه به ما می‌گوید که این جشنواره چطور جشنواره‌ای است. هیچ جشنواره‌ای نمی‌تواند سلیقه را به دست آورد، مگر اینکه تیم برگزاری جشنواره برای چند سال یکسان باشد. فکر می‌کنم جشنواره فیلم فجر نیاز دارد که یک هیات مدیره یا یک هیات اجرایی ثابت داشته باشد. مدیر یا دبیر آید ترس دارد و شاید نباید چنین چیزی رخ دهد.

مکری در بخش پایانی این مصاحبه بیان کرد: اگر جشنواره فیلم فجر بخواهد در همین منوال بپرشد هر سال این وضعیت پیچیده‌تر می‌شود و فیلمسازهایی که امید دارند فیلم‌هایشان در بازارهای بین‌المللی دیده شود ترجیح‌شان این خواهد شد که ابتدا فیلم خود را در بازارهای بین‌المللی ارائه کنند. البته فقط بحث ترجیح مطرح نیست چرا که بازار جهانی می‌تلبد که این اتفاق بیفتد و چه خوب که سینمای ایران هم همین ترجیح را بدهد. اگر سینمای ایران می‌خواهد از این چارچوب بستهی جشنواره‌های بزرگ دنیا برای سالیان طولانی در حد دو یا سه دهه ثابت است و این کار را انجام می‌دهند چون می‌خواهند معلوم شود که طعم موردنظر و دوست داشتنی برای آن جشنواره چیست، آن‌ها می‌خواهند بدانند که جشنواره‌شان چه سلیقه‌ای دارد.

عنوان «وپترین سینمای ایران» برای جشنواره فجر محافظه کارانه است
او ادامه داد: ما باید بدانیم جشنواره فیلم فجر دوست دارد مثلا به فیلم‌های بدنه سینما بها دهد یا فیلم‌های هنری یا سینمایی تجربه گرا. مدیران جشنواره فجر در تمام این سال‌ها گفته‌اند که جشنواره فیلم فجر وپترینی از همه انواع فیلم‌ها در ایران است، این عنوان اتفاقا به نظر دیگر مثل گذشته عمل نمی‌کنند.

یک فتنج‌اں چای داغ

دوقطبی را دامن می‌زنیم اما کار ملی می‌خواهیم

محمدمهدی عسگرپور درباره چالش‌های پرداختن به قهرمانان ملی در قالب درام و فیلم و سریال به چهار محور مهم که در این سال‌ها به عنوان مانعی در راه ساخت آثار بوده اشاره و بیان کرد: نسبت تاریخ اولین محور در این نگاه است اینکه در جامعه ما یک مشکل همیشه با تاریخ وجود داشته است و وقتی هم جامعه‌ای با تاریخ مشکل داشته باشد، دپروز و امروز و قبل و بعد از انقلاب ندارد.

وی اضافه کرد: این نگاه در همه حوزه‌ها وجود دارد، دولت‌ها را نگاه کنید. هر دولتی که بر سر کار می‌آید می‌گوید یک ویرانه تحویل گرفته است. همیشه با دولت قبل و تاریخ قبل و نفر قبل مشکل وجود دارد و این به یک پارادایم تبدیل می‌شود. جمله مشهوری هم داریم که گفته می‌شود «فاتحان تاریخ را می‌نویسد» و گروهی که مسلط می‌شوند، تاریخ قبل از خود را خودشان معمولا می‌نویسند.

جامعه را به سمت دوقطبی می‌بریم و توقع نگاه ملی گریانه داریم

عسگرپور با شرح محور دیگری به موضوع «دو قطبی شدن جامعه حال حاضر ایران» پرداخت و در این باره گفت: نمی‌توان جامعه را به سمت دو قطبی شدن پیش ببریم و سر بزنگاه از مردم توقع داشته باشیم که چرا نگاه ملی‌گرایانه و اعتقادی به موضوعات ندارند، ما در همه مسائل نگاه قطبی داریم و مردم مجبور می‌شوند بین ۲ قطب دست به انتخاب بزنند،وی درباره تاثیر این دو قطبی‌سازی در سکوت نسبت به قهرمانان ملی هم تصریح کرد: در همین مناسبت‌های ملی که پیش می‌آید خیلی از هنرمندان به فردی مثل سردار سلیمانی اراادت دارند و حتی در اظهارنظرهایشان در سال گذشته این‌ها را دیدیم، ولی این جریان دو قطبی باعث شده که ما فکر کنیم اگر بگویم بله در یک طرفیم و اگر بگویم نه در طرف دیگر خط هستیم و خودی و غیرخودی شکل می‌گیرد،خیلی از آقایان مسئول می‌پرسند که چرا هنرمندان سر بزنگاه حضور فعالی ندارند؟ و یک دلیلش همین است که وضعیت شخصیت‌ها در طول زمان فرق می‌کند. مثلا شما می‌خواهید روی برخی از شخصیت‌های تاریخ معاصر کار کنید که در دهه اول انقلاب مهم بوده‌اند اما دو سال بعد مشخص نیست آن شخصیت حتی در سینما قابل نمایش باشد کارگردان «قدمگاه» با تحلیل دیگر چالش‌های موجود توضیح داد: من می‌توانم این سخنان را نگویم ولی اگر می‌خواهیم موشکافانه حرف بزنیم باید به این مباحث هم بپردازیم. اگر این وضعیت شدت پیدا کند که آدم‌ها باید دست به انتخاب بزنند و اگر ما با ما نیستند بر ما هستند، اهالی فرهنگ به نوعی «احتیاط» می‌رسند، البته این را نسبت به سردار سلیمانی نمی‌گویم چون ایشان وضعیت روشن‌تری دارند ولی اهالی فرهنگ و هنر نسبت به برخی دیگر باید احتیاط کنند، به طور مثال خیلی از آقایان مسئول می‌پرسند که چرا هنرمندان سر بزنگاه حضور فعالی ندارند؟ و یک دلیلش همین است که وضعیت شخصیت‌ها در طول زمان فرق می‌کند. مثلا شما می‌خواهید روی برخی از شخصیت‌های تاریخ معاصر کار کنید که در دهه اول انقلاب مهم بوده‌اند اما دو سال بعد مشخص نیست آن شخصیت حتی در سینما قابل نمایش باشد. الان بعضی از خیابان‌های ما به نام کسانی است که مساله جدی نسبت به آنها وجود دارد؛ مثلا مصدق و کاشانی جزو شخصیت‌های مهم هستند که هنوز وضعیت روشنی نسبت به آن‌ها وجود ندارد،وی اضافه کرد: این‌ها تاکنای است که هر کسی با آن‌ها مواجه می‌شود فکر می‌کند با انبوهی از سوال و مساله روبرو است و اینکه پاسخ تاریخ، مخاطب، مسئول و… چگونه می‌توان داد و خیلی‌ها اساسا مایل نیستند وارد این حوزه‌ها شوند.

این کارگردان سینما و تلویزیون به روحیات جامعه ایرانی اشاره و عنوان کرد: اگر سینمای دیگر کشورها را ببینید می‌توانید با نوعی تضاد و ناسازگاری نسبت به آنچه خانواده یک فرد شاخص گفته است یا دوستان و دیگر افراد می‌گویند مواجه شوید و هر یک از این پایه‌ها در ایران می‌تواند باعث توقف یک فیلم و یا سریال شود. هر یک از اینها هم می‌تواند از تولید اثر جلوگیری کند. مثلا اگر خانواده رضایت دهد، ارگان‌های رسمی راضی نمی‌شوند و می‌گویند درک و شناختی که ما از فلان شهید داریم این‌ها نیست. درک خود شما هم از تحقیقات ممکن است تضاد دیگری با این‌ها داشته باشد و درنهایت این حد ناسازگاری را نمی‌پذیرند. به نظرم در کشورهای دیگر این را پذیرفت‌اند که می‌تواند حدی از ناسازگاری میان دریافت‌ها و خروجی اثر به وجود بیاید.

توقع سوپرنویس الیوود از آزروها در تصویر یک شخصیت

عسگرپور با اشاره به کمال‌آملی ی نهاده‌ها به عنوان یک چالش فراگیر و جدی در حوزه پرداختن به قهرمانان ملی عنوان کرد: بسیار پیش آمده است که وقتی می‌خواهید به شخصیتی در سریال یا سینما بپردازید تلویزیون یا نهادهایی که قرار است حامی آن اثر باشند، درخواست دارند همه‌امه آل و آرزوها و ایدئولوژی‌های تصویر شود و می‌بینید که توقعشان از یک شخصیت این است که چندین کار انقلابی و آرمانی انجام دهد. حتی به جایی می‌رسید که می‌بینید شخصیت دارد تحریف می‌شود و تمام ایده آل‌هایی که هالیوودی‌ها در سوپرمن شکل می‌دهند می‌خواهند شما در قالب یک شهید تصویر کنید،تاژدیدی ندارم که وقتی بخواهید اثری درباره شهید همت باشد، ارگان سفارش دهنده می‌گوید که باید شهید همت بپروز عملیات‌هاست و به این ترتیب تارخ عوض می‌شود،کارگردان سریال «گل‌های گرمسیری» با ذکر مثالی بیان کرد: ما شهید نازنینی چون شهید همت را داریم ممکن است شهید همت در چند عملیات پشت سر هم شکست خورده باشد مثل عملیات خبیر که در آن شهید شد. او در عین حال شخصیتی کارزماتیک است که بسججی‌ها علقه بسیاری به او دارند اما اثری می‌توان این‌ها را تصویر کرد؟ من تردیدی ندارم که وقتی بخواهید اثری درباره شهید همت بسازید، ارگان سفارش دهنده می‌گوید که باید شهید همت پیروز عملیات‌ها باشد و به این ترتیب تاریخ عوض می‌شود،وی اضافه کرد: من خاطرهم هست سالی که رسول ملاقلی پور «پرواز در شب» را ساخته بود در همان حد هم عده‌ای نمی‌توانستند اتفاقات را تحمل کنند و می‌گفتند چرا این رزمنده خشک است یا فلان فرمانده حتما باید پیروز شود و نگاهی کلیشه‌ای در ذهن شان شکل گرفته است. کارگردان سریال «جراحی» با تاکید بر اینکه پارامترهای بازدارنده در ساخت چنین آثاری خیلی زیاد است، عنوان کرد: یکی از مشکلات هم این است که نه مدیران «مسلط» خیلی کم داریم، یعنی مدیرانی که چه در تلویزیون چه در نهادهای دیگر، بخواهند چنین آثاری را بسازند، به حوزه فرهنگ مسلط باشند. طرفی این حوزه را بداندند و به تبعات احتمالی‌اش هم آگاه باشند و پای موضوع بایستد. در عوض مدیرانی که شعار بدهند زیاد هستند و یکی از موفقیت می‌رسند.این کارگردان سینما و تلویزیون در پایان درباره نبود قهرمانان ملی در فیلم و سریال‌ها گفت: در چنین چالشیی برای ساخت اثر خیلی راحت می‌توان جملازی از این دست گفت که فیلمسازان عقابت‌طلب هستند یا دو تابعیتی هستند اما واقعبت این است که بسیاری از سینماگران ما یک پاسپورت دارند خودشان در انقلاب نقش داشته‌اند، بچه جنگ هستند اما به همه دلایلی که پیش از این گفته شد، نمی‌توانند کاری کنند.

آگهی فراخوان پیمانکار

موضوع : مناقصه شماره ۵۵/۹۹

شرکت گاز استان لرستان (مناقصه گزار) در نظر دارد تامین:جایگاه پسماند‌های ویژه ایستگاه cgs کمالوند شهرستان خرم آباد را از طریق مناقصه عمومی (یک مرحله ای) به پیمانکار واجد صلاحیت واگذار نماید. لذا از کلیه پیمانکاران واجد صلاحیتی که تمایل به شرکت در این مناقصه را دارند ، دعوت می گردد از تاریخ ۱۳۹۹/۱۰/۰۹ لغایت ۱۳۹۹/۱۰/۲۰ جهت شرکت در مناقصه فوق از طریق سامانه ستاد اقدام نمایند.آزم به ذکر است کلیه مدارک خواسته شده که در سامانه ستاد کات الکترونیکی دولت (ستاد) www.setadiran.ir ، پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات کشور به آدرس <http://facts.marp.ir> درج گردیده را تکمیل و حداکتر تا تاریخ ۱۳۹۹/۱۰/۳۰ از طریق سامانه ستاد ارسال نمایند.(ضمنا لازم است نسخه فیزیکی اسناد ارزیابی و پاکت الف(ضمائنامه) نیز به آدرس شرکت گاز استان لرستان ارسال گردد.)

زمان بازگشایی پیشنهادات ساعت ۹:۰۰ صبح مورخ ۱۳۹۹/۱۱/۰۵ می باشد.

عنوان و مشخصات کلی پروژه : جایگاه پسماند‌های ویژه ایستگاه cgs کمالوند شهرستان خرم آباد مدت پیمان: ۲۷۰ روز

۱-به این پیمان در صورت وجود اعتبار و تخصیص لازم پیش پرداخت تعلق می گیرد

۲- مبلغ تضمین ۰۰۰٬۰۰۰٬۰۰۰ ریال می باشد.

۳- مبلغ برآورد حدود ۲٬۲۳۸٬۳۳۹٬۲۱۵ ریال می باشد.

۴-نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار بصورت یکی از تضمین های زیر:

الف- ضمانت نامه بانکی ب- ارزیوی وجه نقد به حساب ۰۰۰۱۳۲۱۴۰۰۳۷۳۳۰۹

۵- محل تحول و گشایش **پیشاهادات**: خرم آباد- میدان ۲۲-پهن- بلوار مدیریت- شرکت گاز استان لرستان- امور قراردادها ، تلفنکس: ۰۰۸۳۲-۳۳۲۰۰۶۶

۶- پایه و رشته مورد نیاز : حداقل پایه ۵ ایتبه

۷- محل تامین اعتبار : منابع داخلی

۸-مدت اعتبار پیشنهادها : سه ماه می باشد و این مدت حداکتر برای یک بار قابل تمدید می باشد.

۹- شرایط شرکت کننده در فراخوان: داشتن شخصیت حقوقی، تجربه کافی مرتبط، توانائی تهیه و تسلیم ضمانت نامه، توانائی رعایت استانداردهای شرکت ملی حصارسی شده ،بازگشایی پاکت منحص به کسب حداقل امتیاز از کمیته فنی /بازگارتائی طبق اسناد ارزیابی می باشد.

۱۰- داشتن کد شناسه ملی اشخاص حقوقی و ایران کد

شماره مجوز: ۵۶۷۲۰۱۳۹۹